

Agustí Ensesa Bonet
Gin Master.
Escola de
Tastavins
del Gironès

La ginebra Citadelle

És una de les millors ginebres Premium que recomanem per a l'elaboració de Gin Tònics de qualitat. Elaborada a França, a la zona de Dunkerque. S'utilitzen per a la seva elaboració dinou espècies: Ginebrera francesa amb aromes de pi, coriandre del Marroc, cardamom de l'Índia, canyella de Sri Lanka, regalèssia xinesa, pebre i grans del paradís d'Àfrica, nou moscada de l'Índia, arrel de lliri d'Itàlia, fonoll del Mediterrani, pell de taronja, angèlica amb notes mentolades, quàssia d'Indoxina, amet-

lles, pell de llimona, sajolida, anís i d'altres... Aquestes espècies són curiosament seleccionades i es destil·len segons una fórmula ancestral que data de l'any 1771. L'alambic és un model tradicional de coure similar a l'empleat en aquell temps. Després d'una primera destil·lació, s'incorporen les 19 espècies i es continua fins a una quarta destil·lació, de la qual se n'aprofita només la part central.

Ginebra molt perfumada, fina, elegant amb notes de ginebrera, llimona i amb darrere gust

llarg i aromàtic. Preu aproximat: 23 euros.

Per a l'elaboració del Gin Tònic hi ha qui és partidari de la tònica Fever Tree i d'altres de la Schweppes o la Q Tonic. Totes són prou bones i lleugerament diferents. Recomanem, això sí, posar-hi pell de llima i mandarina.

També s'elabora una Citadelle reserva envellida en bótes de fusta de roure. Per a més informació: www.consigel.com i www.girovi.cat.

Col·leccionisme

Figueres, Dalí i Europa

Mig segle de l'Expofil sobre la primera emissió oficial d'Europa

Xavier Romero

D'aquí a uns dies es commemoraran els 50 anys de l'aparició de la primera emissió filatèlica conjunta dedicada a «Europa». Aleshores, els filatelistes de Figueres van organitzar una exposició que es va celebrar del 18 al 25 de setembre del 1960, el sobre commemoratiu de la qual va ser dissenyat per Salvador Dalí, en una de les múltiples ocasions en què el pintor va col·laborar amb els col·leccionistes de la seva ciutat. Precisament ara fa uns dies s'ha estat celebrant tant a Espanya com a Portugal el 25è aniversari de l'adhesió de ple dret d'aquests dos països ibèrics a la Comunitat Europea.

La primera sèrie «Europa», comuna a totes les administracions de la Unió Postal del continent, va ser emesa el 19 de setembre del 1960. Es componia de dues peces, d'una i de cinc pessetes, amb tirada de tres milions i mig d'exemplars per facial i il·lustració al·lusiva mostrant una roda de 19 radis, símbol de les nacions integrants de la CEPT. La fulla de promoció de la sèrie incloïa proves en negre dels mateixos segells.

Dalí ja tenia efectes postals dedicats a ell en diversos països europeus, i fins que finalment el correu espanyol no el va tenir en consideració mitjançant la sèrie de vuit facials reproduint la seva obra, apareguda el 22 d'abril de 1994, amb anterioritat els filatelistes de la capital altempordanesa ja ho havien intentat repetidament, com es pot comprovar amb el projecte de segell que reproduïm, la maqueta del qual va ser passejada pels carrers en una carrossa de les Fires de la Santa Creu del 1989.

La majoria dels sobres de l'Agrupació Filatèlica i Numismàtica del Casino Menestral han es-

tat il·lustrats amb l'obra de Dalí, així com un bon nombre de mata-segells serien dibuixats pel mateix artista. Soci número 107 de l'entitat, de la qual va rebre entre d'altres agraïments una placa de record per part de la Junta directiva durant la XIII Expofil, dedicada al tema «Pintura».

Reproduint targetes postals i fotografies captades per Meli, alguna d'elles de generosa mida, com la que mostra Dalí pintant a Port Lligat, i que l'any 1971 va ser obliterada amb el mata-segell de corró «Centro Turístico Museo Dalí», la producció filatèlitzada, gràcies als col·leccionistes figuerencs, resulta abundosa i ben representativa del personatge. Amb motiu de l'obertura oficial del Teatre-Museu Dalí, s'editaria un gran targetó el 28 de setembre del 1974, amb mata-segells especial, que servia d'invitació per part de l'Ajuntament de la ciutat en nom de Gala i Salvador Dalí, mentre al cap de set dies es presentaria un altre cuny, aquest de corró, per filatèlitzar un sobre commemoratiu d'aquella inauguració.

Només resta per destacar la doble targeta apareguda l'any 1968 amb motiu de l'Olimpíada Cultural de Mèxic, coincidint amb els seus Jocs, que reproduïa una gran obra al·legòrica, *L'atleta còsmic*, efecte postal que fou presentat tant a la capital mexicana com a Madrid.

Gironins del segle XIX

Heribert Mariezcurrena Corrons

A París? I què vols anar a fer a París? Que no et va bé la feina?

— Hem d'avançar, les coses canvien. A més, si no ho fem nosaltres ho farà algú altre i perdrem bous i esquelles.

Heribert Mariezcurrena Corrons va néixer a Girona el 1846 i es va dedicar a l'ofici de gravador. La seva vida va fer un tomb el 1877 quan va traslladar-se a París per ampliar els seus coneixements professionals. A la capital francesa va fer estada als tallers de Guilot, inventor del fotogravat.

El fet d'haver après aquestes tècniques tan modernes van fer que Heribert Mariezcurrena es convertís en un dels pioners del fotogravat a Catalunya, ja que el 1878 va participar en la fundació de la Societat Heliogràfica Espanyola, promoguda per Josep Thomàs Bigas, que també s'havia format a casa Guilot.

Aquesta empresa, on també hi havia Joan Serra Pausas i Miquel Joarizti, va ser la primera del país a publicar llibres i revistes amb fotografies, acabant així amb les tradicionals il·lustracions de dibuixos i gravats.

La Societat Heliogràfica només va durar un any, perquè el 1879 els socis van seguir camins diferents. En el cas del gironí, va continuar treballant amb Joarizti fins al moment de la seva mort. Durant aquesta nova etapa, Heribert Mariezcurrena va dedicar molts esforços a trobar la manera de millorar les tècniques de fotogravat.

A més, ha passat a la història per ser considerat un precursor del fotoperiodisme arran, entre altres treballs, de la publicació d'un reportatge a la revista *La Ilustración* el 1885.

Ara bé, aquest gironí resident a Barcelona no només estava pendent de la seva professió sinó també del futur del país. Ho demostra el fet que va participar en el Primer Congrés Catalanista organitzat per Valentí Almirall el 1880. Aquells eren temps en què el catalanisme intentava articular una opció política més enllà dels partits controlats des de Madrid. I és que des del Principat es començava a estar tip de veure que no s'atenien les del territori.

La relació entre Catalunya i Espanya s'aniria complicant més a mesura que avançava el segle XIX. El punt àlgid de tot plegat es va viure el 1898, amb la pèrdua de Cuba, Puerto Rico i Filipines. Precisament aquell va ser l'any que va morir Heribert Mariezcurrena. Aleshores tenia cinquanta-dos anys.

Xavier Carmaniu Mainadé
Historiador
i periodista